

SALVAȚI COPIII supune atenției dumneavoastră următorul document ce conține propuneri de modificare a articolelor 218 (Actul sexual cu un minor), 219 (Coruperea sexuală a minorilor), 220 (Racolarea minorilor în scopuri sexuale) și 372 (Pornografia infantilă)

A. Propunerea de modificare a articolelor 218 (Actul sexual cu un minor), 219 (Coruperea sexuală a minorilor) și 220 (Racolarea minorilor în scopuri sexuale)

Dezincriminarea actelor sexuale între minori pune în pericol protecția împotriva abuzurilor sexuale a copiilor sub 13 ani

I. TEXTUL CODULUI PENAL

Art. 218 Actul sexual cu un minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 15 ani, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) comisă de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 18 ani, de către o persoană care a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1) se sancționează cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;
- c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(5) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin. (2) și (3), săvârșită în condițiile alin. (4) lit. c).

Art. 219 Coruperea sexuală a minorilor

(1) Comiterea de către un major împreună cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, a unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 218, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;
- c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la

comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 220 Racolarea minorilor în scopuri sexuale

Propunerea făcută de către un major, prin intermediul tehnologiilor de comunicare și informare, pentru a întâlni minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, în scopul comiterii unui act din cele prevăzute la art. 218 sau 219, dacă propunerea a fost acceptată de către minor, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

II. ARGUMENTE ALE INIȚIATORULUI PROIECTULUI DE LEGE

În privința vârstei minorului, s-a considerat, la fel ca în alte legislații europene (a se vedea § 174, respectiv § 176 C. pen. german), că trebuie diferențiată vârsta subiectului pasiv după cum este vorba de protecția integrității sexuale a minorului în raporturile cu un major sau cu alt minor. Astfel, în privința actului sexual comis de un major cu un minor s-a păstrat limita actuală de vârstă (15 ani), fiind diferențiată și sancțiunea în raport de vârsta minorului, după cum acesta a împlinit sau nu 13 ani. În privința actelor sexuale între minori, acestea rămân în afara domeniului de incidență al legii penale, soluție în acord cu prevederile Convenției de la Lanzarote din 2007. Răspunzând obligației asumate prin semnarea acestei convenții a fost reglementată și infracțiunea de racolare a minorilor în scopuri sexuale (art. 220).

III. FORMA PROPUȘĂ DE SALVAȚI COPIII

Art. 218 Actul sexual cu un minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise **asupra unui minor** care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită **asupra unui minor** cu vârsta între 13 și 15 ani, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) comisă de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 18 ani, de către o persoană care a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1) se sancționează cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(5) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin. (2) și (3), săvârșită în condițiile alin. (4) lit. c).

(6) **Faptele prevăzute în alin. (1) și (2) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.**

Art. 219 Coruperea sexuală a minorilor

(1) **Orice persoană care comite, împreună cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, un act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 218, precum și determinarea minorului să suporte ori să**

efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Pedepsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(3) Actul sexual de orice natură săvârșit în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(5) Faptele prevăzute în alin. (1), (2), (3) și (4) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

Art. 220 Racolarea minorilor în scopuri sexuale

(1) Propunerea făcută prin intermediul tehnologiilor de comunicare și informare, pentru a întâlni un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, în scopul comiterii unui act din cele prevăzute la art. 218 sau 219, dacă propunerea a fost acceptată de către minor, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.

IV. ARGUMENTE PENTRU FORMA PROPUȘĂ DE SALVAȚI COPIII

În calitatea sa de organizație neguvernamentală care promovează drepturile copilului, Salvați Copiii are în vedere în primul rând protecția copiilor aflați în situații vulnerabile determinate fie de mediul social în care aceștia se află, fie de caracteristicile lor legate de vârstă, sex, gradul de înțelegere sau capacitatea de a se apăra. Din această perspectivă, limita de vârstă stabilită de Codul Penal în ceea ce privește consimțământul minorului la actul de natură sexuală (15 ani) pleacă de la presupunerea legiuitorului că, peste această vârstă, minorul e capabil, din punct de vedere biologic, social și moral, să înțeleagă actul sexual și urmările acestuia. Fiind vorba doar de o generalizare a multitudinii de situații și experiențe individuale, legiuitorul stabilește în același timp și limita sub care orice act de natură sexuală săvârșită asupra unui minor care nu a împlinit 15 ani (ca agravantă, 13 ani) este considerat un abuz.

Conform definiției acceptate de specialiști¹, **abuzul sexual asupra copilului** reprezintă „implicarea copilului într-o activitate sexuală pe care acesta nu o poate înțelege, neavând capacitatea de a consimți, și pentru care nu este pregătit din punct de vedere al dezvoltării sale. Abuzul sexual asupra copilului presupune antrenarea copilului într-o activitate realizată cu intenția de a produce plăcere sau de a satisface nevoile sexuale ale unui adult sau ale unui alt copil, care, prin vârstă și dezvoltare, se află față de el într-o relație de răspundere, încredere sau putere”.

Scoaterea în afara incidenței penale a faptelor de abuz sexual săvârșite de un minor asupra unui alt minor constituie, în fapt, o dezincriminare totală a oricăror acte de natură sexuală (cu excepția celor specifice infracțiunii de viol) săvârșite de minori asupra altor minori. Această excepție creează un dezechilibru în tratamentul penal al faptelor antisociale comise de minori.

Considerând ca fiind prioritară protecția copiilor aflați într-o situație de vulnerabilitate, cu atât mai mult cu cât această situație reprezintă contextul predilect de săvârșire a abuzurilor sexuale, Salvați Copiii

¹ Report of the Consultation on Child Abuse Prevention, WHO, GENEVA, 29-31 March, 1999.

propune renunțarea la diferențierea între major și minor în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunilor amintite mai sus. În sprijinul aceste propuneri, aducem următoarele argumente:

IV.1. Argumentul inițiatorului proiectului de lege bazat pe o înțelegere greșită a spiritului Convenției de la Lanzarote din 2007.

În Expunerea de motive a proiectului Codului penal, inițiatorul face precizarea că, „*în privința actelor sexuale între minori, acestea rămân în afara domeniului de incidență al legii penale, soluție în acord cu prevederile Convenției de la Lanzarote din 2007*”.

Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, adoptată în 25 octombrie 2007, stabilește în art. 18 – Abuzuri sexuale că „*fiecare Parte va lua măsurile legislative sau de altă natură necesare pentru a se asigura de incriminarea următoarelor fapte comise cu intenție:*

a. actele sexuale cu un copil care, potrivit prevederilor în vigoare ale dreptului național, nu a împlinit vârsta legală pentru viața sexuală;

b. desfășurarea de activități sexuale cu un copil dacă:

– se folosesc constrângerea, forța sau amenințările; sau

– se abuzează de o poziție recunoscută ca fiind de încredere, de autoritate sau de influență asupra copilului, inclusiv în cadrul familiei; sau

– se abuzează de o situație de vulnerabilitate deosebită a copilului, mai ales datorită unui handicap psihic sau fizic sau datorită unei situații de dependență.”

La aliniatul 3., apare recomandarea conform căreia „*prevederile articolului 18, alineatul 1a nu sunt menite să guverneze activitățile sexuale între minori care consimt*” (*The provisions of paragraph 1.a are not intended to govern consensual sexual activities between minors*), care a fost preluată ca un argument pentru dezincriminarea tuturor faptelor de natură sexuală comise între minori indiferent de vârsta și relațiile acestora.

Primul lucru care ne atrage atenția îl reprezintă faptul că aliniatul 3 face trimitere doar la litera a), excluzând litera b) în care este amintită forma de abuz sexual comis prin folosirea unei *poziții de încredere, de autoritate sau de influență, sau a unei situații de vulnerabilitate deosebită a copilului* specifică relațiilor între două persoane (doi minori) cu diferență mare de vârstă și/sau de dezvoltare fizică. Situațiile de vulnerabilitate pot fi diverse, și nu se reduc, așa cum rezultă din formulare, doar la handicap psihic sau fizic ori la situații de dependență. Ne putem imagina cât de vulnerabil poate fi un copil mai mic de 13 ani în fața unui adolescent de 17 ani care este pe cale să inițieze un act sexual cu acesta. O astfel de relație sexuală nu poate fi considerată ca având caracter consensual.

Cel de-al doilea aspect privește însăși circumstanța de vârstă la care face referire litera a): „*actele sexuale cu un copil care, ..., nu a împlinit vârsta legală pentru viața sexuală*. În contextul Codului nostru penal, limitele legale de 15 ani și, ca agravantă, de 13 ani. Cu alte cuvinte, aliniatul 3 recomandă scoaterea în afara incidenței penale a actelor de natură sexuală comise între ei de minorii care nu au împlinit vârsta de la care pot consimți la un act sexual (în cazul nostru, 15 ani). În Raportul Explicativ al Consiliului Europei se precizează că, prin articolul 18, Convenția nu urmărește „*incriminarea activităților sexuale ale adolescenților care-și descoperă sexualitatea și se angajează între ei în experiențe sexuale în cadrul general al dezvoltării lor sexuale. De asemenea, [articolul 18] nu vizează acoperirea activităților sexuale între persoane având vârsta și gradul de maturitate comparabile.*”²

² „It is not the intention of this Convention to criminalise sexual activities of young adolescents who are discovering their sexuality and engaging in sexual experiences with each other in the framework of sexual development. Nor is it intended to cover sexual activities between persons of similar ages and maturity. For this reason, paragraph 3 states that the Convention

Adolescenții la care se face referire sunt acei minori cu vârsta peste 15 ani care pot consimți la un act sexual. Sintagma „*vârsta și gradul de maturitate comparabile*” întărește presupunerea noastră că alineatul 3 se referă strict la copiii aflați sub limita legală de 15 ani, ale căror fapte nu intră sub incidența legii penale.

IV.2. Varietatea măsurilor educative prevăzute pentru infracțiunile comise de minori

Codul penal reprezintă o îmbunătățire substanțială în tratamentul sancționator al delincvenței juvenile. Măsurile privative și neprivative de libertate (*stagiul de formare civică; supravegherea; consemnarea la sfârșit de săptămână; asistarea zilnică*) sunt variate și pot fi adaptate unei multitudini de circumstanțe individuale și sociale în care s-a aflat adolescentul care a comis un abuz sexual asupra unui copil sub 15 ani. Incriminarea abuzurilor sexuale comise de minorii adolescenți nu înseamnă că orice minor care răspunde penal va fi condamnat la o măsură privativă de libertate (internarea într-un centru educativ; internarea într-un centru de detenție). În stabilirea măsurii penale, judecătorul va ține seama de gravitatea faptei, diferența de vârstă, numărul actelor comise sau al victimelor etc. De asemenea, judecătorul poate în lua în considerare, în decizia sa, de rapoartele de investigație și de evaluare psihologică privind victima și agresorul.

De altfel, un minor acuzat de comiterea uneia din faptele prevăzute în articolele 218-220 nu poate fi sancționat, potrivit art. 115, decât la **măsuri neprivative de libertate**, deoarece pedepsele privative de libertate se aplică doar în două situații:

- a) *dacă a mai săvârșit o infracțiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat;*
- b) *atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață.*

IV.3. Serviciul de probațiune – o etapă utilă în protecția victimelor și în evaluarea/ reintegrarea socială a agresorilor sexuali

Serviciul de probațiune este alcătuit din consilieri de probațiune care vor interveni în procesele penale cu minori și nu numai, în special pentru promovarea alternativelor la detenție, întocmirea referatelor de evaluare atât în faza de urmărire penală, cât și în cea de judecată. De asemenea, consilierii de probațiune pot acorda asistență socială și consiliere victimelor în baza Legii 211/2004.

Așa cum am subliniat la punctul III .2., fiind posibilă numai aplicarea unor măsuri educative neprivative de libertate, serviciul de probațiune constituie o structură importantă în asigurarea serviciilor de evaluare și consiliere atât pentru copiii victime, cât și pentru copiii-agresori. E greu de presupus că, urmare a adoptării Codul penal în forma propusă de inițiator, vor fi create instituții suplimentare de depistare și instrumentare a cazurilor de abuz sexual în care au fost implicați minori cu grade diferite de dezvoltare fizică și psihică.

IV.4. Dezechilibru în protecția valorilor sociale prin normele penale

Necesitatea Codului penal este indiscutabilă. Prin acesta, este apărut un întreg sistem de valori pe care societatea se întemeiază: persoana umană cu drepturile și libertățile ei (inclusiv dreptul de a-i fi protejate libertatea și integritatea sexuală), statul și instituțiile acestuia, proprietatea, ordinea de drept etc. Astfel, Codul penal are ca scop apărarea, împotriva infracțiunilor, a acestor valori sociale prin

does not aim to govern consensual sexual activities between minors, even if they are below the legal age for sexual activities as provided in internal law.” <http://conventions.coe.int/Treaty/EN/Reports/Html/201.htm>

construirea unui sistem de norme al căror conținut este determinat de tipul și importanța valorii sociale avute în vedere. Valoarea socială a persoanei umane constituie obiectul Titlului I din partea specială a Codului penal, căpătând prioritate în ansamblul reglementărilor penale. În acest Titlu, este inclus și Capitolul VIII privind infracțiunile contra libertății și integrității sexuale.

Cu toate acestea, protecția integrității sexuale a unui copil sub 15 ani împotriva unei fapte comise de un minor adolescent este eliminată din Codul penal, însă subzistă orice altă faptă care pune în pericol, cu titlu exemplificativ, valoarea socială a proprietății (furt, abuz de încredere) sau a sănătății (contaminarea venerică) în care victimă poate fi un copil de aceeași vârstă. În acest mod, dispăre analogia aplicării legii penale în vederea apărării relațiilor sociale, iar conduita antisocială a minorilor adolescenți va căpăta, prin noul Cod penal, un răspuns represiv diferențiat, deși pericolul social este evident mai mare în cazul infracțiunilor ce desconsideră nevoia de protecție prioritară a copiilor care nu au ajuns la maturitate sexuală.

V. LEGISLAȚIA COMPARATĂ

Redăm mai jos articolele așa cum apar ele în Proiectul de lege al Codului Penal și în codurile penale din Elveția, Austria și SUA. Alături de acestea am introdus propunerea organizației Salvați Copiii.

Ne-am oprit asupra acestor țări deoarece soluția diferenței de vârstă între victimă și agresorul sexual este cea mai potrivită pentru noul Codul penal. Se vor evita astfel situațiile de impunitate greu de acceptat pentru abuzurile grave pe care adolescenții le pot săvârși, la adăpostul consensualității, asupra copiilor de vârstă mult mai mică. O diferență mai mare de trei ani ar corespunde din punct de vedere logic și practic, cu diferența între limita de 15 ani (vârsta legală pentru viața sexuală) și cea de 18 ani (când minorul devine major).

Articol propus prin proiectul de lege al Codului Penal	Propunere Salvați Copiii	Exemple din alte sisteme legislative
<p>Art. 218 Actul sexual cu un minor</p> <p>(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 15 ani, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(3) Fapta prevăzută în alin. (1) comisă de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 18 ani, de către o persoană care a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(4) Fapta prevăzută în alin. (1) se sancționează cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) minorul este rudă în linie directă, frate</p>	<p>Art. 218 Actul sexual cu un minor</p> <p>(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită asupra unui minor cu vârsta între 13 și 15 ani, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(3) Fapta prevăzută în alin. (1) comisă de un major cu un minor cu vârsta între 13 și 18 ani, de către o persoană care a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.</p> <p>(4) Fapta prevăzută în alin. (1) se sancționează cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;</p>	<p>Codul penal elvețian din 1937 cu modificări până la 1 februarie 2009</p> <p>Art. 187</p> <p>1. Cel care va comite un act de natură sexuală asupra unui copil sub 16 ani, cel care va instiga un copil sub 16 ani să comită un act de natură sexuală, cel care va implica un copil sub 16 ani într-un act de natură sexuală, va fi pedepsit la închisoare de cel mult 5 ani sau la o amendă penală.</p> <p>2. Actul nu este pedepsit dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>Codul penal austriac</p> <p>Secțiunea 207 – Abuzul sexual asupra minorilor</p> <p>1. Orice persoană care, cu excepția cazului reglementat în Secțiunea 206 [Acte sexuale grave cu minori] este implicată într-un act de natură sexuală cu un minor, va fi sancționată cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani..</p> <p>2. Orice persoana care incită un minor să participe la un act sexual (conform paragrafului 1) cu o altă persoană sau, pentru a se excita pe el sau pentru a</p>

<p>sau soră;</p> <p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, pașa sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>(5) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin. (2) și (3), săvârșită în condițiile alin. (4) lit. c).</p> <p>Art. 219 Coruperea sexuală a minorilor</p> <p>(1) Comiterea de către un major împreună cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, a unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 218, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(2) Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interdicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;</p> <p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, pașa sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.</p> <p>(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.</p> <p>Art. 220 Racolarea minorilor în scopuri sexuale</p> <p>Propunerea făcută de către un major, prin intermediul tehnologiilor de comunicare și informare, pentru a întâlni minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, în scopul comiterii unui act din cele prevăzute la art. 218 sau 219, dacă propunerea a fost acceptată de către minor, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.</p>	<p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, pașa sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>c) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>(5) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin. (2) și (3), săvârșită în condițiile alin. (4) lit. c).</p> <p>(6) Faptele prevăzute în alin. (1) și (2) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>Art. 219 Coruperea sexuală a minorilor</p> <p>(1) Orice persoană care comite, împreună cu un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, un act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 218, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.</p> <p>(2) Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interdicerea exercitării unor drepturi atunci când:</p> <p>a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;</p> <p>b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, pașa sau tratamentul făptuitorului;</p> <p>c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.</p> <p>(3) Actul sexual de orice natură săvârșit în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.</p> <p>(4) Determinarea unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.</p> <p>(5) Faptele prevăzute în alin. (1), (2), (3) și (4) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p> <p>Art. 220 Racolarea minorilor în scopuri sexuale</p> <p>(1) Propunerea făcută prin intermediul tehnologiilor de comunicare și informare,</p>	<p>se satisface pe el sau o terță persoană, care incită un minor să realizeze un act sexual cu el , va fi de asemenea pedepsit.</p> <p>3. Dacă actul cauzează/produce răni grave minorului (conform Secțiunii 84(1)) agresorul va fi pedepsit cu închisoarea de la 1 la 10 ani. În cazul în care, în urma actului sexual are loc decesul minorului, agresorul va fi sancționat cu pedeapsa cu închisoare de la 5 la 15 ani.</p> <p>4. Atunci când vârsta agresorului nu depășește cu mai mult de 4 ani vârsta minorului, și, nu intervine niciuna dintre consecințele enumerate la paragraful 3, atunci, în conformitate cu prevederile paragrafelor 1 și 2, agresorul nu va fi pedepsit decât în cazul în care victima minoră are vârsta mai mică de 12 ani.</p> <p>§ 208 – Punerea în pericol a dezvoltării morale a persoanelor cu vârste sub 16 ani</p> <p>1. Orice persoană care realizează un act prin care pune în pericol sănătatea mentală sau dezvoltarea psihosocială, sau sănătatea ca atare a unei persoane cu vârstă sub 16 ani, de față fiind (în prezența) unui minor sau în cazul unei persoane cu vârsta sub 16 ani de a cărei creștere, educație și dezvoltare este responsabilă, pentru a se excita sau a se satisface pe el sau o altă persoană, va fi pedepsită cu închisoare până la 1 an, cu excepția cazului în care, în conformitate cu circumstanțele în a avut loc fapta, punerea în pericol a dezvoltării minorului sau a persoanei cu vârsta sub 16 ani pot fi considerate ca fiind imposibil să fi avut loc.</p> <p>2. În cazul în care vârsta agresorului, conform prevederilor paragrafului 1, nu depășește cu 4 ani vârsta minorului, agresorul nu va fi pedepsit decât în cazul în care vârsta victimei este mai mică de 12 ani.</p> <p>§ 211 - Incest</p> <p>1. Orice persoană care comite un act sexual cu o persoană care este descendentă cosanguină, va fi pedepsită cu închisoare până la 1 an. Whoever performs sexual intercourse with a person who is a consanguine descendant, shall be punished by imprisonment up to one year.</p> <p>2. Orie persoană care seduce o altă persoană, care îi este rudă consanguină în linie ascendentă, și realizează cu aceasta un act sexual, va fi pedepsită cu închisoare până la 3 ani.</p> <p>3. Orice persoană care are contact sexual cu fratele sau sora sa, va fi pedepsită cu închisoare până la 6 luni.</p> <p>Codul Federal al Statelor Unite ale Americii</p> <p>„Abuzul sexual asupra minorilor”, ‘§ 2243 (a), Ch. 109A of the Federal Code,</p> <p>’Orice persoană care se află sub jurisdicția teritorială și maritimă a Statelor Unite sau se află</p>
---	--	---

	<p>pentru a întâlni un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, în scopul comiterii unui act din cele prevăzute la art. 218 sau 219, dacă propunerea a fost acceptată de către minor, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.</p> <p>(2) Fapta prevăzută în alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă nu depășește 3 ani.</p>	<p>într-o închisoare federală și se angajează cu bună știință într-un act sexual cu o altă persoană care</p> <p>1) a împlinit vârsta de 12 ani, dar care nu a împlinit încă 16 ani și</p> <p>2) este cu cel puțin 4 ani mai tânără decât cea care abuzează sau care încearcă să abuzeze</p> <p>va fi amendată și / sau închisă, nu mai mult de 15 ani.’</p>
--	--	--

Listă de documente:

<http://www.interpol.int/Public/Children/SexualAbuse/NationalLaws/>

Codul penal elvețian din 1937 cu modificări până la 1 februarie 2009
(<http://www.admin.ch/ch/f/rs/3/311.0.fr.pdf>)

Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale

Explanatory report for the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse - <http://conventions.coe.int/Treaty/EN/Reports/Html/201.htm>

Expunere de motive la proiectul de lege al noului Cod Penal – www.just.ro

Propunere de modificare a articolului nr. 372 privind pornografia infantilă propus pentru noul Cod penal

I. TEXTUL ARTICOLULUI 372 DIN PROIECTUL DE LEGE AL CODULUI PENAL

Art. 372 Pornografia infantilă

(1) Producerea, expunerea sau distribuirea, în orice mod, precum și deținerea în vederea expunerii sau distribuirii de materiale pornografice cu minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(2) Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au fost săvârșite printr-un sistem informatic sau alt mijloc de stocare a datelor informatice, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament.

II. ARGUMENTE ALE INIȚIATORULUI PROIECTULUI DE LEGE

Prin reglementarea infracțiunii de pornografie infantilă s-a urmărit eliminarea suprapunerilor în reglementare determinate în prezent de existența a trei acte normative care conțin incriminări în materie (Legea nr. 678/2001, Legea nr. 161/2003 și Legea nr. 196/2003). Elementele constitutive ale incriminărilor din aceste texte au fost sintetizate în textul propus de proiect, text care a avut în vedere și dispozițiile Deciziei-cadru a Consiliului Uniunii Europene nr. 2004/68/JAI din 22 decembrie 2003 privind lupta împotriva exploatării sexuale a copiilor și pedo-pornografiei. Dispoziții similare se regăsesc în art. 197 C. pen. elvețian, art. 189 alin.(1) lit. b) C. pen. spaniol, § 184 alin.(3) C. pen. german, § 207a C. pen. austriac, cap. 16 §10a C. pen. suedez, § 211 alin. final C. pen. norvegian.

III. FORMA PROPUȘĂ DE SALVAȚI COPIII

Art. 372 alin. 1

Producerea, deținerea, achiziționarea, expunerea, promovarea, distribuirea, precum și punerea la dispoziție în orice mod, de materiale pornografice cu minori, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

Modificările propuse vizează:

- includerea actelor de „deținere” (posesie), „achiziționare” și „promovare”,
- modificarea minimului de la 6 luni la 1 an,
- eliminarea textului „deținerea în vederea expunerii sau distribuirii” care are un caracter limitativ la posesia realizată doar cu scopul expunerii și distribuirii de materiale pornografice cu copii,
- modificarea maximului de la 3 ani la 5 ani.

Art. 372 alin 2

Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au fost săvârșite printr-un sistem informatic sau alt mijloc de stocare a datelor informatice, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Modificările propuse vizează:

- *modificarea minimului de la 1 an la 2 ani, păstrând, în acest mod, pentru infracțiunile mai puțin grave (cum ar fi, simpla posesie fără intenția de a expune sau distribui materiale pornografice cu copii), posibilitatea aplicării suspendării executării pedepsei sub supraveghere,*

- *modificarea maximului de la 5 ani la 7 ani, în acest fel, realizându-se corelarea cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de Rele tratamente aplicate minorului (art. 195) pentru care limitele de pedeapsă sunt de 3, respectiv, 7 ani.*

Art. 372 alin 3 (aliniat nou)

Prin pornografie infantilă se înțelege orice material:

- a) care prezintă un minor având un comportament sexual explicit, inclusiv prin expunerea obscenă a părților genitale sau a regiunii pubiene,
- b) care înfățișează o persoană majoră prezentată ca un minor având comportamentul prevăzut la lit. a),
- c) care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având comportamentul prevăzut la lit. a).

Modificările propuse vizează:

- *reorganizarea textului de lege sub forma a trei puncte, cu scopul de a evita orice dificultate sau confuzie în citire,*

- *precizarea sensului sintagmei „comportament sexual explicit” prin adăugirea textului „inclusiv prin expunerea obscenă a părților genitale sau a regiunii pubiene”,*

- *inclusiunea situației în care majorii apar în materialele pornografice drept minori (lit. b),*

IV. ARGUMENTE PENTRU FORMA PROPUȘĂ DE SALVAȚI COPIII

IV.1. Reducerea pedepselor = diminuarea protecției copiilor victime ale abuzului sexual

O primă observație se referă la reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea de pornografie infantilă în art. 372. Limita propusă în noul Cod penal este de la 6 luni la 2 ani în forma simplă, și de la unu la 5 ani, pentru faptele care implică utilizarea unui sistem informatic. Legile care reglementează în prezent infracțiunea de pornografie infantilă cuprind pedepse cu închisoarea cuprinse între 3 și 12 ani (Legea nr. 678/2001 – închisoare de la 3 la 10 ani, Legea nr. 161/2003 – închisoare de la 3 la 12 ani).

Această diferență uriașă între limite (6 luni / 5 ani și 5 ani / 12 ani) nu se justifică și riscă să producă o scădere a interesului de aplicare a legii penale în acest tip de cauze în care copiii sunt victime.

Motivația generală oferită prin Expunere de motive la Proiectul Legii Penale se sprijină pe practica ultimului deceniu în care mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă nu a fost soluția eficientă pentru combaterea criminalității, și sunt amintite două argumente:

- dispariția caracterului previzibil al actului de justiție de natura penală (prin apariția în practică a unor soluții mult diferite în ceea ce privește pedepsele concret aplicate pentru fapte asemănătoare)
- nesocotirea ierarhiei valorilor sociale într-o societate democratică, cu exemplul furtului calificat care ar conduce, conform legii actuale, la pedepse similare aplicate infracțiunii de omor.

Din perspectiva pornografiei infantile, aceste argumente capătă relevanță doar în condițiile unei practici penale suficient de bogate încât să permită comparații și analize ale eficienței aplicării dispozițiilor

penale pentru aceste fapte. Deși autoritățile din România sunt atenționate asupra faptului că cele mai multe site-uri pornografice cu copii au fost localizate în România (conform declarațiilor poliției daneze³), cazurile care ajung la cunoștința opiniei publice din România sunt extrem de rare, nepermițând o cazuistică relevantă. Din studiul „Abuzul sexual în Europa” realizat de Consiliul European, a reieșit faptul că abuzul sexual și exploatarea copiilor sunt probleme semnificative în Europa, estimându-se că între 10 și 20 % dintre copii sunt agresați sexual în copilărie.

Fiind vorba de victime copii, considerăm că argumentele care se referă la infracțiunile de furt nu pot fi extrapolate la cazurile de pornografie infantilă, situații a căror complexitate socială privind identificarea victimelor, efectele abuzului sexual și necesitatea reabilitării socio-psiologice a copiilor depășește cu mult dificultatea restituirii proprietății periclitată prin furt.

IV.2. Neconcordanță în respectarea valorilor sociale prin incriminare penală

Micșorarea limitelor de pedeapsă produce o schimbare care situează faptele legate de *deținerea, producerea, expunerea sau distribuirea de materiale pornografice cu copii* la nivelul *infracțiunilor de abuz de încredere, distrugere în forma ușoară, gestiune frauduloasă, înșelăciune, fraudă informatică sau tulburare de posesie*.

Fără a ignora caracterul antisocial al infracțiunilor amintite mai sus, considerăm că pornografia infantilă implică înaintea, în timpul sau ca o consecință a săvârșirii ei, acte de exploatare sexuală a copiilor. Statul are o obligație prioritară în prevenirea și combaterea exploatarei copiilor sub orice formă s-ar desfășura (sclavie, muncă forțată, trafic de persoane, trafic de organe, exploatarea sexuală). De aceea, e greu de admis o punere în același plan a valorii sociale a drepturilor copilului la protecție împotriva oricărei forme de violență, vătămare sau abuz fizic sau sexual cu valoarea socială a proprietății și relațiilor economice.

Legea penală are menirea de a contribui eficient la protecția copiilor și de a include în spiritul ei necesitatea respectării interesului superior al copiilor, ca principiu prioritar al respectării drepturilor copilului și al aplicării legislației în orice domeniu. Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului, ratificată de România în 1990, prevede clar, încă din Preambul, că „*orice copil are nevoie de protecție și îngrijiri speciale, inclusiv de o protecție juridică adecvată, atât înaintea cât și după nașterea sa*”. De asemenea, Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului prevede în art. 2 că „*principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești.*”

IV.3. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere – cale de evitare a executării pedepsei cu închisoarea

Conform articolului 91 din Proiectul Codului Penal, instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă pedeapsa aplicată este închisoare mai mică de 3 ani. Limită care corespunde cu prevederea penală pentru pornografie infantilă în forma simplă. Aceeași limită va fi probabil întrunită prin condamnările pronunțate în cazurile în care instanța va considera că faptele nu trebuie sancționate cu pedepse spre limita maximă, dacă încadrarea juridică va fi cea a formei agravante (pornografie infantilă prin folosirea unui sistem informatic).

Mai mult, dacă analizăm condițiile în care se poate pronunța suspendarea executării pedepsei, ajungem la convingerea că multe dintre cauzele viitoare privind pornografia infantilă vor fi urmate de o astfel de

³ <http://www.computerworld.dk/art/46177>

Filtrele folosite de poliția daneză au relevat o situație alarmantă, găsind 86 de site-uri .ro, față de 43 cu domeniul .us, 43 cu .st (São Tomé & Príncipe) și 40 cu .ru .

decizie. Astfel:

- pedepsele vor depăși în puține cazuri cuantumul de 3 ani (conform lit. a),
- recidiva va fi rar întâlnită la infractorii de acest tip (conform lit. b),
- infractorii își vor manifesta cu siguranță acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității (conform lit. c), și
- vor fi întrunite, în majoritatea situațiilor, condițiile de la litera d, de către posibii infractori familiarizați cu domeniul informaticii (persoana infractorului, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și posibilitățile sale de îndreptare).

În acest mod, vom obține statistic o prevalență a condamnării infractorilor la pedeapsa cu închisoare fără ca aceștia să execute efectiv pedeapsa într-un penitenciar. Rolul preventiv al legii penale, exercitat prin atragerea atenției celui tentat să săvârșescă o faptă penală asupra consecințelor legale și de pretindere a unei anumite conduite față de normele juridice penale, riscă să fie diminuat considerabil. Temerea că astfel de fapte vor fi urmate de pedepse „aspre” cu închisoare nu va mai reprezenta un obstacol în săvârșirea infracțiunii de pornografie infantilă.

IV.4. Restrângerea elementul material al infracțiunii de pornografie infantilă.

Elementul material al infracțiunii de pornografie infantilă cuprinde acțiunile de producere, expunere sau distribuire, în orice mod, precum și deținerea în vederea expunerii sau distribuirii de materiale pornografice cu minori. Astfel, posesia fără intenția de a expune sau de a distribui materiale pornografice cu copii nu este incriminată.

Dispozițiile similare din *Codul penal elvețian* la care se face referire în *Expunerea de motive* conțin și posesia fără intenția de a pune la dispoziție materialele pornografice cu copii. Astfel, prin modificarea introdusă în 2001, articolul 197 din *Codul penal elvețian* a fost completat cu paragraful 3bis care prevede că „*cel care a achiziționat, obținut pe cale electronică sau pe altă cale și care posedă [materiale pornografice cu copii] [...] va fi pedepsit cu închisoare până la un an sau cu amendă.*”

Codul Penal Canadian conține, în Secțiunea 163, prevederi asemănătoare de incriminare nu numai a simplei posesii a oricărui tip de material pornografic cu copii, conform para 4 („*Oricine are în posesia sa materiale pornografice cu minori se face vinovat de un act criminal pasibil cu închisoarea de maxim 5 ani și minim 45 de zile*”), dar și a accesării unor astfel de materiale, conform paragraf 4.1 („*Oricine accesează materiale pornografice cu minori se face vinovat de un act criminal pasibil cu închisoarea de maxim 5 ani și minim 45 de zile*”).

Totodată, *Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (2001)* – ratificată de România, ca și *Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene nr. 2004/68/JAI din 22 decembrie 2003 privind lupta împotriva exploatării sexuale a copiilor și pedo-pornografiei* fac referire la „**faptele de posesie comise în mod intenționat și fără drept**” (*Convenția CE din 2001*) sau la actele deliberate, „**care implică sau nu folosirea unui sistem informatic [...] de achiziționare sau deținere de pornografie infantilă**”.

În varianta propusă în proiectul de lege al Codului penal românesc, diferența de conținut nu este doar una de ordin semantic, dimpotrivă, este în măsură să scoată în afara legii penale faptele de colectare a materialelor pornografice ce vor putea fi folosite într-un viitor indefinit, fără riscul de a fi tras la răspundere, atâta vreme cât ele nu sunt distribuite și oferite altor persoane. O situație care nu corespunde cu necesitatea descurajării acestor fapte aparent lipsite de pericol social dar care, în cazul prezenței reale a unor copii în reprezentările vizuale, sunt evident, prin însuși conținutul lor, precedate de abuzuri abominabile asupra copiilor.

IV.5. Definiția sintagmei „materiale pornografice cu minori” reduce câmpul de aplicare al legii penale

Definiția prevăzută în art. 3, alin 2, pentru sintagma „materiale pornografice cu minori” („...orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament.”) are un caracter restrictiv, eliminând din conotație situațiile în care majorii sunt prezentați ca persoane minore având un comportament sexual explicit.

Considerăm că includerea și a acestui aspect respectă recomandările Convenției Consiliului Europei privind criminalitatea informatică în care definiția materialelor pornografice având ca subiect copiii „desemnează orice material pornografic care reprezintă într-un mod vizual:

- a) un minor care se dedă unui comportament sexual explicit;
- b) o persoană majoră, prezentată ca o persoană minoră, care se dedă unui comportament sexual explicit;**
- c) imagini realiste reprezentând un minor care se dedă unui comportament sexual explicit.”

De asemenea, Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene nr. 2004/68/JAI din 22 decembrie 2003 privind lupta împotriva exploatarea sexuale a copiilor și pedo-pornografiei, la care se face referire în Expunerea de motive, include în definiția din art. 1, lit. b și situațiile în care „o persoană reală care pare a fi un copil (...) participă sau se dedă la comportamentul” sexual explicit.

Definiția „pornografiei infantile” din Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene include la punctul (i) și situația în care copiii sunt victimele abuzului sexual prin „expunerea obscenă a părților genitale sau a regiunii pubiene a unui copil”.

V. PROPUNEREA ORGANIZAȚIEI SALVAȚI COPIII

Redăm mai jos articolele așa cum apar ele în Proiectul de lege al Codului Penal, în codurile penale din Elveția și Canada, și în cele două acte internaționale amintite mai sus. Alături de acestea am introdus propunerea organizației Salvați Copiii.

Subiect	Infrațiunea de pornografie infantilă	Definiția pentru „pornografie infantilă” sau „materiale pornografice cu copii”
Articol propus prin proiectul de lege al Codului Penal	<p><i>Art. 372 alin. 1</i></p> <p>Producerea, expunerea sau distribuția, în orice mod, precum și deținerea în vederea expunerii sau distribuirii de materiale pornografice cu minori, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.</p> <p><i>Art. 372 alin 2</i></p> <p>Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au fost săvârșite printr-un sistem informatic sau alt mijloc de stocare a datelor informatice, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.</p>	<p><i>Art. 372 alin 3</i></p> <p>Prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament.</p>
Propunere Salvați Copiii	<p><i>Art. 372 alin. 1</i></p> <p>Producerea, deținerea, achiziționarea, expunerea, promovarea, distribuția, precum și punerea la dispoziție în orice mod, de materiale pornografice cu minori, se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani.</p> <p><i>Art. 372 alin 2</i></p> <p>Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au fost săvârșite printr-un</p>	<p>Prin pornografie infantilă se înțelege orice material:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) care prezintă un minor având un comportament sexual explicit, inclusiv prin expunerea obscenă a părților genitale sau a regiunii pubiene, b) care înfățișează o persoană majoră prezentată

	sistem informatic sau alt mijloc de stocare a datelor informatice, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.	ca un minor având comportamentul prevăzut la lit. a), c) care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având comportamentul prevăzut la lit. a).
Articolele corespunzătoare de documente internaționale	<p>Decizia-cadru a Consiliului UE nr. 2004/68/JAI / 2003, art. 3</p> <p>(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca următoarele acte deliberate, care implică sau nu folosirea unui sistem informatic, să fie pedepsite atunci când nu pot fi justificate:</p> <p>(a) producerea de pornografie infantilă;</p> <p>(b) distribuirea, difuzarea sau transmiterea de pornografie infantilă;</p> <p>(c) faptul de a oferi sau de a pune la dispoziție pornografie infantilă;</p> <p>(d) achiziționarea sau deținerea de pornografie infantilă.</p> <p>Convenția Consiliului Europei (2001), art. 9</p> <p>1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, următoarele comportamente, atunci când acestea sunt comise în mod intenționat și fără drept:</p> <p>a) producerea de materiale pornografice având ca subiect copii, în vederea difuzării acestora prin intermediul unui sistem informatic;</p> <p>b) oferirea sau punerea la dispoziție de materiale pornografice având ca subiect copii, prin intermediul unui sistem informatic;</p> <p>c) difuzarea sau transmiterea de materiale pornografice având ca subiect copii, prin intermediul unui sistem informatic;</p> <p>d) fapta de a-și procura sau de a procura pentru alte persoane materiale pornografice având ca subiect copii, prin intermediul unui sistem informatic;</p> <p>e) posesia de materiale pornografice având ca subiect copii, într-un sistem informatic sau într-un mijloc de stocare de date informatice.</p>	<p>Decizia-cadru a Consiliului UE nr. 2004/68/JAI / 2003, art. 1, lit. b</p> <p>"pornografie infantilă" înseamnă orice material pornografic reprezentând în mod vizual:</p> <p>(i) un copil care participă în mod real la un comportament sexual explicit sau se dedă la un asemenea comportament, inclusiv expunerea obscenă a părților genitale sau a regiunii pubiene a unui copil sau</p> <p>(ii) o persoană reală care pare a fi un copil și care participă sau se dedă la comportamentul prevăzut la punctul (i) sau</p> <p>(iii) imagini realiste ale unui copil care nu există și care participă sau se dedă la comportamentul prevăzut la punctul (i);"</p> <p>Convenția Consiliului Europei (2001), art. 9</p> <p>2. În sensul paragrafului 1 sus-menționat, termenul materiale pornografice având ca subiect copii desemnează orice material pornografic care reprezintă într-un mod vizual:</p> <p>a) un minor care se dedă unui comportament sexual explicit;</p> <p>b) o persoană majoră, prezentată ca o persoană minoră, care se dedă unui comportament sexual explicit;</p> <p>c) imagini realiste reprezentând un minor care se dedă unui comportament sexual explicit.</p>
Exemple din alte sisteme legislative	<p>Codul penal elvețian din 1937 cu modificări până la 1 februarie 2009, art. 197 alin 3</p> <p>3. Cel ce produce, își procură, depozitează, pune în circulație, promovează, expune, oferă, arată, face accesibil sau pune la dispoziție obiecte și reprezentări vizuale definite conform alin. 1, conținând acte de natură sexuală cu copii, animale, excremente umane sau conținând acte violente, va fi pedepsit cu o pedeapsă privativă de libertate de cel mult trei ani și de o pedeapsă pecuniară.</p> <p>3bis. Cel care achiziționează, obține pe cale electronică sau pe o altă cale sau posedă obiecte sau reprezentări vizate la alin. 1, conținând acte de natură sexuală cu copii sau animale sau conținând acte violente, va fi pedepsit cu o pedeapsă privativă de libertate de cel mult un an și de o pedeapsă pecuniară.</p> <p>Codul penal canadian (1985), art. 163. 1</p> <p><i>Producerea de pornografie infantilă</i></p> <p>(2) Oricine produce, imprimă sau publică, ori are în posesia în vederea publicării, materiale pornografice cu copii se face vinovat:</p> <p>a) fie de un act criminal pasibil cu închisoarea de până la 10 ani, pedeapsa minimă fiind de un an;</p>	<p>Codul penal elvețian din 1937 cu modificări până la 1 februarie 2009, art. 197 alin. 1</p> <p>1. [...] texte, înregistrări audio sau video, imagini sau alte obiecte cu caracter pornografic sau reprezentări pornografice, sau dacă au fost difuzate la radio sau la televiziune [...].</p> <p>Codul penal canadian (1985), art. 163. 1</p> <p>a) orice reprezentare fotografică, filmată, material video sau de alt tip, realizat sau nu prin mijloace mecanice ori electronice:</p> <p>(i) fie a unei imagini a unei persoane cu vârsta mai mică de 18 ani sau care este prezentată ca având această vârstă, având un comportament sexual explicit sau simulând un astfel de comportament,</p> <p>(ii) fie o reprezentare cu caracter dominant și în scopuri sexuale, a organelor sexuale sau a zonei anale a unei persoane cu vârsta mai mică de 18 ani;</p>

	<p>b) fie de o infracțiune ce poate fi pedepsită sub declarația de culpabilitate prin procedura sumară și este pasibil de închisoare de maxim 18 luni, pedeapsa minimă fiind de 90 de zile.</p> <p><i>Distribuția materialelor pornografice cu copii</i></p> <p>(3) Oricine transmite, face accesibilă, distribuie, vinde, achiziționează sau exportă, ori promovează pornografie infantilă, sau are în posesia sa în vederea transmiterii, distribuiri, vânzării, exportului sau promovării, se face vinovat:</p> <p>a) fie de un act criminal pasibil cu închisoarea de până la 10 ani, pedeapsa minimă fiind de un an;</p> <p>b) fie de o infracțiune ce poate fi pedepsită sub declarația de culpabilitate prin procedura sumară și este pasibil de închisoare de maxim 18 luni, pedeapsa minimă fiind de 90 de zile.</p> <p><i>Posesia de pornografie infantilă</i></p> <p>(4) Oricine are în posesia sa materiale pornografice cu copii se face vinovat:</p> <p>a) fie de un act criminal pasibil de pedeapsa cu închisoarea de până la 5 ani, pedeapsa minimă fiind de 45 de zile;</p> <p>b) fie de o infracțiune ce poate fi pedepsită sub declarația de culpabilitate prin procedură sumară și este pasibil de închisoarea de maxim 18 luni, pedeapsa minimă fiind de 14 zile.</p> <p><i>Acces la pornografie infantilă</i></p> <p>(4.1) Oricine accede la materiale pornografice cu copii se face vinovat:</p> <p>a) fie de un act criminal pasibil de pedeapsa cu închisoare de maxim 5 ani, pedeapsa minimă fiind de 45 de zile;</p> <p>b) fie de o infracțiune ce poate fi pedepsită sub declarație de culpabilitate prin procedură sumară și este pasibil cu închisoarea de maxim 18 luni, pedeapsa minimă fiind de 14 zile.</p>	<p>b) orice reprezentare grafică sau audio care indică sau simulează o activitate sexuală cu o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani, activitate ce constituie o infracțiune;</p> <p>c) orice reprezentare grafică care urmărește descrierea, în scopuri sexuale, a activității sexuale cu o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani, activitate ce constituie o infracțiune;</p> <p>d) orice înregistrare audio care urmărește descrierea, reprezentarea sau simularea, în scopuri sexuale, a unei activități sexuale cu o persoană cu vârsta mai mică de 18 ani, activitate ce constituie o infracțiune.</p>
<p>Articole în vigoare în alte legi din sistemul românesc de drept</p>	<p><i>L. 161/2003, art. 51 para 1</i></p> <p><i>Pornografia infantilă prin sisteme informatice</i></p> <p>Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi producerea în vederea răspândirii, oferirea sau punerea la dispoziție, răspândirea sau transmiterea, procurarea pentru sine sau pentru altul de materiale pornografice cu minori prin sisteme informatice ori deținerea, fără drept, de materiale pornografice cu minori într-un sistem informatic sau un mijloc de stocare a datelor informatice.</p> <p><i>L. nr. 678/2001, art. 18</i></p> <p>(1) Fapta de a expune, a vinde sau de a răspândi, a închiria, a distribui, a confecționa ori de a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau a pune la dispoziție ori de a deține în vederea răspândirii de obiecte, filme, fotografii, diapositive, embleme sau alte suporturi vizuale, care reprezintă poziții ori acte sexuale cu caracter pornografic, ce prezintă sau implică minori care nu au împlinit vârsta de 18 ani, constituie infracțiunea de pornografie infantilă și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.</p> <p>(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și importul ori predarea de obiecte dintre cele prevăzute la alin. (1) unui agent de transport sau de distribuire, în vederea comercializării ori distribuiri lor.</p> <p><i>L. nr. 196/2003, art. 12</i></p> <p>(1) Distribuirea materialelor cu caracter obscen, care prezintă imagini</p>	<p><i>L. 161/2003, art. 35 lit. i</i></p> <p>Prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor având un comportament sexual explicit sau o persoană majoră care este prezentată ca un minor având un comportament sexual explicit ori imagini care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un comportament sexual explicit.</p> <p><i>L. nr. 678/2001</i></p> <p><i>Definiția e parte integrantă a art. 18 privind infracțiunea de pornografie infantilă.</i></p> <p><i>L. 196/2003, art. 2</i></p> <p>(1) Prin pornografie se înțelege actele cu caracter obscen, precum și materialele care reproduc sau difuzează asemenea acte.</p> <p>(2) Prin acte cu caracter obscen se înțelege gesturi sau comportamente sexuale explicite, săvârșite individual sau în grup, imagini, sunete ori cuvinte care prin semnificația lor aduc ofensă la putoare, precum și orice alte forme de manifestare indecentă privind viața sexuală, dacă se săvârșesc în public.</p>

	<p>cu minori având un comportament explicit sexual, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.</p> <p>(2) Cu aceeași pedeapsă se pedepsește și deținerea de materiale prevăzute la alin. 1, în vederea răspândirii lor.</p>	<p>(3) Prin materiale cu caracter obscen se înțelege obiecte, gravuri, fotografii, holograme, desene, scrieri, imprimate, embleme, publicații, filme, înregistrări video și audio, spoturi publicitare, programe și aplicații informatice, piese muzicale, precum și orice alte forme de exprimare care prezintă explicit sau sugerează o activitate sexuală.</p>
--	--	---

Listă de documente:

Codul penal canadian (1985) (http://lois.justice.gc.ca/fr/showdoc/cs/C-46/bo-ga:l_V-gb:s_150_1/fr#anchorbo-ga:l_V-gb:s_150_1)

Codul penal elvețian din 1937 cu modificări până la 1 februarie 2009
(<http://www.admin.ch/ch/f/rs/3/311.0.fr.pdf>)

Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (2001), ratificată prin Legea 64/2004

Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene nr. 2004/68/JAI din 22 decembrie 2003 privind lupta împotriva exploatării sexuale a copiilor și pedo-pornografiei

L. 161/2003 privind unele masuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnitărilor publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Lege nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

Lege nr. 196/2003 privind prevenirea și combaterea pornografiei

Expunere de motive la proiectul de lege al noului Cod Penal – www.just.ro